

Finansijski menadžment se može posmatrati:

1) kao naučna disciplina – proučava upravljanje finansijama u preduzeću, tesno je povezan sa računovodstvom i ekonomijom. Razvio se iz nauke o finansijama tokom prošlog veka, naročito 20-ih godina. Tada se, sa razvojem akcionarskih društava i ekspanzijom finansijskih tržišta, pojavio veliki broj naučnih radova iz ove oblasti.

2) kao funkcija preduzeća – obuhvata aktivnosti preduzeća koje se odnose na sticanje, finansiranje i upravljanje imovinom, pri čemu je glavni zadatak obezbeđenje stalnih izvora finansiranja. Upravljanje finansijama se vrši preko upravljanja novčanim tokovima; finansijskom delatnošću se upravlja na osnovu poznavanja ekonomije, finansijskog prava i sl; finansijski menadžment obuhvata planiranje, organizaciju, motivaciju, kontrolu i sl.

Finansijski menadžment ima posebno mesto u sistemu menadžmenta, zato što su finansije tesno povezane sa upravljanjem, tehnologijom, resursima, kadrovima itd. Greške u finansijskom menadžmentu mogu da dovedu do negativnih posledica u ovim oblastima; s druge strane, često se izvori finansijskih problema nalaze upravo u ovim oblastima.

U našoj zemlji, kao i u drugim zemljama u tranziciji, finansijski menadžment tek dobija pravi značaj, dok je u zemljama tržišne privrede odavno postao značajna naučna disciplina i praktična delatnost.

Predmet finansijskog menadžmenta

Predmet finansijskog menadžmenta po tradicionalnom principu bio je problem pribavljanja kapitala, odnosno pasiva bilansa stanja, što nije davalo odgovor na pitanje da li prduzeće ulaže capital u sigurnu alternative. Finansijska funkcija je samo sprovodila odluke, koje su

donosili drugi. Ovaj pristup nije dovoljno obuhvatan.

Krajem 50-ih godina, usled naglog ekonomskog rasta i brzih tehnoloških promena, veliki uspon doživljavaju finansijske institucije kao što su penzioni fondovi i osiguravajuće organizacije. Zato je porasla i odgovornost menadžera: prema akcionarima i kreditorima (ulozi), zaposlenima (plate), državi (porezi), dobavljačima (naplata). Menadžeri su zainteresovani za uspeh preduzeća jer im to obezbeđuje veće plate, a i zato što su često akcionari. Nastala je potreba za korišćenjem naučnih metoda u donošenju finansijskih odluka i razvijen je savremeni pristup finansijskom menadžmentu.

Za razliku od tradicionalnog pristupa, savremeni pristup finansijskom menadžmentu polazi od naglog ekonomskog rasta i tehnoloških promena, što je uslovalo da izuzetno poraste značaj odgovornosti menadžera za uspeh preduzeća. On se pored problema nabavke kapitala bavi i aktivom i pasivom bilansa stanja.

Finansijski menadžment treba da obezbedi odgovore na tri važna pitanja:

Koju vrstu sredstava preduzeće treba da pribavi?

Koliki ukupan obim sredstava preduzeće treba da ima?

Kako potrebna sredstva treba da budu finansirana?

3. Uloga finansija u procesu reprodukcije

Finansije predstavljaju sveukupnost odnosa nastalih u procesu stvaranja novčanih fondova privrednih subjekata i države, i njihovog korišćenja u cilju reprodukcije, podsticanja i zadovoljenja socijalnih potreba.

Proces reprodukcije se sastoji iz četiri faze: proizvodnje, razmene, raspodele i potrošnje. Finansijski resursi se stvaraju u stadijumu proizvodnje, kada nastaje nova vrednost, međutim realno gledano finansijski resurs nastaje samo u stadijumu razmene, kada se novostvorena vrednost realizuje.

Finansije se dele na tri oblasti: finansije privrednih subjekata, osiguranje i državne finansije. Unutar svake je moguće izdvajati posebne grupe. Svaka oblast je specifična, ali one zajedno obrazuju finansijski sistem jedne države. Njihova povezanost se ostvaruje posredstvom institucija bankarskog sistema.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com